

SOLIDARNOŚĆ PODBESKIDZIA

NSZZ „Solidarność” Regionu Podbeskidzie

2520 CZY 2450 ZŁOTYCH...

JAKA PŁACA MINIMALNA?

Związki zawodowe chcą, by w przyszłym roku płaca minimalna wynosiła 2520 złotych. Rząd proponuje zaś 2450 złotych. Ile więc będzie wynosiła płaca minimalna w 2020 roku?

Reprezentatywne centrale związkowe przyjęły wspólne stanowisko w sprawie wzrostu wynagrodzeń w gospodarce narodowej, minimalnego wynagrodzenia, także w państwowej sferze budżetowej w 2020 roku. Powinny wynieść odpowiednio: 8,6 proc., 12 proc. i 15 proc. Centrale oczekują też systemowego zagwarantowania waloryzacji najniższych świadczeń emerytalno-rentowych.

W piśmie skierowanym do minister Elżbiety Rafalskiej Solidarność, OPZZ i Forum ZZ oczekują wzrostu wynagrodzeń w gospodarce narodowej o 8,6 proc, a w samej budżetówce co najmniej o 15 proc. Dla porównania w roku 2019 było to połowę mniej, a w niektórych obszarach nawet trzykrotnie mniej.

Płaca minimalna powinna wzrosnąć co najmniej o 12 proc., czyli 270 zł, co daje kwotę brutto 2520 zł (1823 zł netto). Jest to zgodne z mechanizmem dojścia do relacji 50 proc. płacy minimalnej do przeciętnego wynagrodzenia.

Związki zawodowe domagają się też minimalnej waloryzacji rent i emerytur na poziomie nie mniejszym niż średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług w 2019 r., powiększony o co najmniej 50 proc. realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia za pracę w 2019 r. Jednocześnie oczekują – zwracając uwagę na nieefektywny obecny system – systemowego zagwarantowania waloryzacji najniższych świadczeń emerytalno-rentowych.

Kilka dni później rząd zaproponował podniesienie płacy minimalnej z obecnego poziomu 2250 złotych do wysokości 2450 złotych, co oznacza „na rękę” 1774 zł. Teraz sprawa ta będzie omawiana na forum Rady Dialogu Społecznego.

RONDO TRZECIEGO SZEREGU

Na początku czerwca Rada Miejska Bielsko-Białej jednogłośnie zdecydowała, że jedno z rond w centrum miasta będzie nosić nazwę „Trzeciego Szeregu Solidarności”. Jest to realizacja postulatu Zarządu Regionu, zgłoszonego w 2012 r., popartego przez m.in. dawnych działaczy podziemnej „Solidarności”, Stowarzyszenie „Podbeskidzie Wspólna Pamięć”, a także prezesa Instytutu Pamięi Narodowej.

Rondo znajduje się obok bielskiego ratusza, w ciągu ulicy Romana Dmowskiego. Uchwała Rady jeszcze nie weszła w życie, ale już teraz warto przypomnieć, co oznacza ta nazwa, czym był podbeskidzki „Trzeci Szereg”. Jak w swojej uchwale napisał Zarząd Region: Podziemna Regionalna Komisja Wykonawcza „Trzeci Szereg” NSZZ „Solidarność” Regionu Podbeskidzia

się, podtrzymywali nadzieję, a domagając się powrotu „Solidarności” przybliżali nas ku niepodległej Polsce.

Pamięć o wszystkich, skupionych w „Solidarności”, którzy nie podali się komunistycznej przemocy jest nie tylko naszym obowiązkiem ale wyrazem wdzięczności za niepodległą Polskę.

Instytut Pamięi Narodowej wyraża uznanie i podziękowanie inicjatorom nadania rondo w Bielsku-Białej nazwy „Trzeciego Szeregu Solidarności” oraz deklaruje dalsze wsparcie.

Czas wreszcie zacytować encyklopedyczne, z konieczności bardzo skrócone hasło, dotyczące „Trzeciego Szeregu”.

Regionalna Komisja Wykonawcza „Trzeci Szereg” NSZZ „Solidarność” Region Podbe-

FESTYN ZWIĄZKOWY ZA NAMI

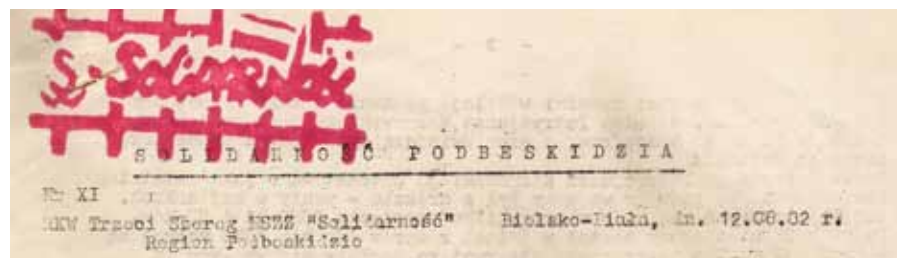

W sobotę 8 czerwca odbył się w Żywcu tradycyjny, doroczny Festyn Związkowy NSZZ „Solidarność” Regionu Podbeskidzie. W tym rodzinnym spotkaniu uczestniczyło około tysiąca osób, reprezentujących „Solidarność” z zakładów pracy całego regionu.

Podczas imprezy zorganizowane zostały zabawy dla dzieci oraz konkursy zarówno dla najmłodszych jak i dorosłych.

Festyn odwiedzili zaproszeni goście, a wśród nich europosłanka Jadwiga Wiśniewska, wiceminister rodziny, pracy i polityki społecznej Stanisław Szwed, burmistrz Żywca Antoni Szlagor, a także wiceprzewodnicząca „Solidarności” zaprzyjaźnionego Regionu Częstochowskiego Dorota Kaczmarek.

Pogoda dopisała i wszyscy uczestnicy świetnie się bawili. Zapraszamy za rok.

działała nieprzerwanie od pierwszych tygodni stanu wojennego aż po ponowną legalizację „Solidarności” w kwietniu 1989 roku. Była to jedna z największych konspiracyjnych struktur podziemnych „Solidarności” w Polsce. Skupiała ludzi, którzy nie szczędząc swych sił, zdrowia i wolności, prowadzili działalność w podziemnych strukturach NSZZ „Solidarność” walcząc o wolność naszej Ojczyzny. Wielu członków i współpracowników „Trzeciego Szeregu” poniosło dotkliwe represje, wielu z nich do dziś jest nieznanymi. Nadanie imienia „Trzeciego Szeregu Solidarności” jednemu z bielskich rond byłoby symbolicznym uhonorowaniem postawy i ofiary tych ludzi.

Z kolei w liście prezes IPN Jarosław Szarek pisze: ...Dziedzictwo zmagania o niepodległą Polskę jest fundamentalną częścią naszej pamięci narodowej. Ich ostatni etap rozpoczęty obudzeniem nadziei podczas czerwcowej pielgrzymki do Ojczyzny Jana Pawła II w 1979 roku, czego owocem stał się ogólnonarodowy ruch „Solidarności”, którego nie udało się zdławić przemocą podczas stanu wojennego i następnych lat komunistycznych represji, wymaga szczególnie upamiętnienia.

Na tej drodze podbeskidzka „Solidarność” w latach 1980-1989 zapisała znaczącą i chwalebą kartę. Tym większe uznanie należy się ludziom, którzy podjęli działania po 13 grudnia 1981 r., kiedy groziło to wieloletnim więzieniem. Taką cenę płacili też ci nieliczni, skupieni w podziemnej Regionalnej Komisji Wykonawczej Trzeciego Szeregu NSZZ „Solidarność” Region Podbeskidzie (popularnej zwanej Trzecim Szeregiem „Solidarności”), tworzonej przez ludzi pracy Podbeskidzia. Tworzyli konspiracyjne struktury związkowe, wydawali podziemne biuletyny, nie zważając na repre-

skidzie

Struktura, powstała po 13 grudnia 1981 roku, istniejąca aż do relegalizacji związku w kwietniu 1989 roku. Była to najdłużej działająca i najbardziej aktywna podziemna struktura w regionie Podbeskidzie (czyli na terenie woj. bielskiego), a także jedna z większych w skali całego kraju.

Załączki RKW zaczęły powstawać jeszcze w grudniu 1981 roku. Grupę założycielską stanowili szeregowi działacze związkowi z bielskiej Fabryki Samochodów Małolitrażowych – przede wszystkim Jerzy Binkowski, Janusz Kudełko, Grzegorz Jaroszyński i Antoni Włoch. Do działania pozyskiwali kolejnych ludzi, w tym zwłaszcza z innych zakładów pracy Bielsko-Białej i województwa. W marcu 1982 roku rozpoczęli wydawanie biuletynu „Solidarność Podbeskidzia”. Skład „założycielski” ulegał częstym zmianom (powodowanym m.in. aresztowaniami). Do Jerzego Binkowskiego, pełniącego funkcję szefa RKW, doszli m.in. Józef Białek, Jerzy Borowski, Adam Pawlik, Józef Wróbel, Tadeusz Kręcichwost i Karol Duda. Później struktury rozrosły się jeszcze bardziej. W skład kierownictwa wchodził m.in. Jerzy Binkowski (przewodniczący), Kazimierz Paszek (zastępca), Adam Pawlik (zastępca), Karol Duda (finans), Jerzy Borowski (poligrafia), Józef Wróbel (radio), Józef Białek. W gronie najbliższych współpracowników „Trzeciego Szeregu” byli m.in.: Ryszard Basior, Barbara Baścik, Adam Baścik, Teresa Binkowska, Andrzej Kralczyński, Tadeusz Kręcichwost, Teresa Michalec, Józef Michłanowicz, Magdalena Pawlik, Zbigniew Satława, Jadwiga Skowrońska, Grażyna Staniszevska, Teresa Szafranska, Michał Wołyniec i inni.

ZMARŁ FRANEK KUMOROWICZ

Ze smutkiem przyjęliśmy wiadomość, że 21 maja 2019 r. zmarł Franciszek Kumorowicz, przez wiele lat związany z „Solidarnością” w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym w Bielsku-Białej. Miał 65 lat.

W latach osiemdziesiątych FrANEK Kumorowicz był kierownikiem w bielskim MPK i członkiem tamtejszej „Solidarności”. Po wprowadzeniu stanu wojennego zabezpieczył i ukrył w swoim domu tablicę, upamiętniającą strajk w MPK w sierpniu 1980 r., znajdującą się na budynku zajezdni. Współpracował z podziemną „Solidarnością”, a także z po-

wstałą w połowie lat 80. w Bielsku-Białej Opozycyjną Organizacją „Wola”.

Na przełomie 1988 i 1989 r. był inicjatorem wznowienia działalności „Solidarności” w MPK, członkiem Regionalnej Komisji Organizacyjnej NSZZ „Solidarność” Regionu Podbeskidzie i przewodniczącym Komisji Zakładowej MPK.

Franciszek zmarł 21 maja, zaledwie dwa miesiące po przejściu na emeryturę. Jego pogrzeb odbył się 24 maja w kaplicy na cmentarzu parafialnym w Bielsku-Białej Lipniku.

RKW zajmowało się pomocą dla represjonowanych i ich rodzin, zbierała składki w zakładach, wydawała podziemne biuletyny „Solidarność Podbeskidzia” (w 1983 roku był to już tygodnik!) oraz „Serwis Informacyjny RKW”, organizowała kolportaż wydawnictw własnych oraz sprowadzanych z innych regionów. Na początku 1983 roku podbeskidzka „Solidarność” rozpoczęła emisję audycji radiowych z nadajnika, sprowadzonego z Francji.

W drugiej połowie 1983 roku struktury zostały rozbite, a ponad stu działaczy podziemnej „S” zostało zatrzymanych. Część wypuszczono z braku dowodów, część wyszła po ustnym „ujawnieniu swej działalności”. Wobec 32 osób Prokuratura Wojewódzka w Bielsku-Białej w kwietniu 1984 r. sporządziła akty oskarżenia, zarzucając kierownictwo w nielegalnym związku. Faktycznie wśród tych osób była większość kierownictwa RKW. Po wielomiesięcznym śledztwie i rozpoczęciu procesu części jego uczestników objęła amnestia w 1984 roku. Znaczna część oskarżonych wyemigrowała.

Po aresztowaniach w lecie 1983 roku pracę w RKW kontynuowali Jan Frączek i Andrzej Kralczyński wraz z Edwardem Polakiem oraz Stanisławem Zarzyckim. Wydawanie „Solidarności Podbeskidzia” przejęła Grażyna Staniszevska. RKW nadal zajmowała się zbieraniem składek, pomocą represjonowanym, kolportażem, akcjami ulotkowymi.

Kolejne uderzenie nastąpiło we wrześniu 1985 roku. Aresztowano Jana Frączka, Andrzeja Kralczyńskiego i Edwarda Polaka. W więzieniach spędzili ponad rok. W tym czasie działanie

RKW to praktycznie tylko regularne wydawanie „Solidarności Podbeskidzia”.

Po amnestii wrócił wcześniejszy skład Regionalnej Komisji Wykonawczej, ale jednocześnie jego członkowie stali się uprawnionymi przez tajne struktury „jawnymi rzecznikami podbeskidzkiej Solidarności” (listopad 1986). Ten stan trwał aż do powstania Regionalnej Komisji Organizacyjnej NSZZ „S” (październik 1988) i później relegalizacji NSZZ „Solidarność”.

Oficjalnie Regionalna Komisja Wykonawcza „Trzeci Szereg” NSZZ „Solidarność” nigdy nie zakończyła swej działalności, nie ujawniono też nigdy oficjalnie jej kolejnych składów.

Na koniec jeszcze kilka słów na temat samej nazwy – „Trzeci Szereg”. Oddajmy głos pierwszemu

szefowi tej struktury, Jerzemu Binkowskiemu: – Pierwszy szereg działaczy to byli ci, którzy działali legalnie przed stanem wojennym i zostali internowani, drugi szereg uformował się zaraz po wprowadzeniu stanu wojennego i zostali aresztowani zanim cokolwiek zrobili, mieli w swych szeregach kapusia. My byliśmy bezpiecie zupełnie nieznani (oprócz Antka Włocha) i dlatego działaliśmy prawie dwa lata. Na kolejnym spotkaniu, chyba w lutym 1982 roku, Antek Włoch zaproponował nazwę Trzeci Garnitur, ale mnie przyszedł do głowy Trzeci Szereg – nie wiedząc o tym, że ta nazwa była już użyta w dalekiej przeszłości. No i tak już zostało.

Znajdujące się w centrum Bielska-Białej rondo „Trzeciego Szeregu Solidarności” upamiętniać będzie tych wszystkich, którzy w latach stanu wojennego walczyli o wolną Polskę i o „Solidarność”.

Jedyną szansą na to, aby Wiktoria kiedykolwiek chodziła, jest operacja – niestety, bardzo kosztowna. Do końca lipca trzeba zebrać 333 000 zł. Pieniądze te są zbierane na stronie internetowej poprzez Fundację Siepomaga. Oto link do tej strony: www.siepomaga.pl/wiktoria-widulinska. Tam są wszystkie szczegóły dotyczące Wiktorki i jej dramatu.

Apelujemy o solidarność z Wiktorką i jej rodziną – pomóżmy poprzez wpłaty, a także poprzez rozpowszechnianie tego linku na stronach internetowych oraz poprzez Facebooka.

POMÓŻMY WIKTORII

Potrzebna jest pomoc dla 3,5-letniej Wiktorii, wnuczki naszych przyjaciół, Magdy i Adama Pawlików, zasłużonych działaczy podziemnej „Solidarności”. Czasu jest niewiele.

Trwa zbiórka pieniędzy na operację 3,5-letniej Wiktorki. Dziewczynka na skutek choroby genetycznej (neurofibromatoza) ma bardzo niekształconą nóżkę, nie może chodzić, jeździ na wózku inwalidzkim. Grozi jej amputacja.

PRACOWNICY POCZTY POLSKIEJ PROTESTUJĄ

Kilkuset członków „Solidarności” Poczty Polskiej z całego kraju, w tym 40-osobowa reprezentacja Regionu Podbeskidzie, wzięło udział w pikiecie protestacyjnej, zorganizowanej 14 czerwca przed Kancelarią Prezesa Rady Ministrów w Warszawie. Związkowcy w ten sposób wyrazili swe niezadowolenie z powodu poziomu wynagrodzeń, a także z faktu braku pomocy ze strony rządu.

W trakcie pikiet delegacja związkowców udała się do siedziby premiera, by wręczyć mu petycję. – Poczta Polska jest wielkim zakładem pracy, który jest pod auspicjami Rządu RP. W petycji domagamy się m.in. natychmiastowej renegotiacji zakładowego układu zbiorowego pracy, podwyżki wynagrodzenia podstawowego, rzeczowej debaty o przyszłości Poczty Polskiej, realnego sprawowania nadzo-

ru nad organami zarządzającymi spółką, czy przywrócenia statusu urzędnika państwowego pracownikom Poczty Polskiej – podkreśla Bogumił Nowicki, przewodniczący Organizacji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Poczty Polskiej.

PIŁKARZE Z SILESII NAJLEPSI

W sobotę 15 czerwca na boisku Pod Wałką w Cieszynie odbył się kolejny, doroczny turniej piłki nożnej podbeskidzkiej „Solidarności”. Piętnaście drużyn, wystawionych przez zakładowe organizacje naszego związku z całego Podbeskidzia, walczyło o Puchar Przewodniczącego Zarządu Regionu. Ostatecznie trafił on do reprezentacji „Solidarności” z czechowickiego Przedsiębiorstwa Górniczego „Silesia”.

W cieszyńskim turnieju – zorganizowanym przy iście afrykańskiej pogodzie – wzięło udział ponad 150 piłkarzy, skupionych w piętnastu drużynach, wystawionych przez zakładowe komisje „Solidarności” z różnych stron Podbeskidzia. Były to reprezentacje bielskich spółek Nemark, Prosecat i Aluprof oraz Miejskiego Zakładu Komunikacyjnego w Bielsku-Białej, spółki Aktiv z Jelesni (dwie drużyny), żywieckiej spółki Hutchinson 1, Przedsiębiorstwa Górniczego „Silesia” w Czechowicach-Dziedzicach oraz z cieszyńskich spółek PPG Polifarb (dwie drużyny) i Celma-Indukta, a także Zakładu Gospodarki Komunalnej w Cieszynie.

W finale spotkały się drużyny PPG Polifarb i PG Silesia. Mecz wraz z dogrywką zakończył się bezbramkowym remisem, a w serii rzutów karnych lepsi okazali się reprezentanci czechowickiej Silesii. Równocześnie zawodnik z tej

drużyny Marcin Zarychta z dorobkiem ośmiu zdobytych bramek został uznany najlepszym strzelcem turnieju. Warto dodać, że golkeeper tej drużyny Marcin Janusz był najlepszym bramkarzem rozgrywek – w sześciu meczach nie puścił ani jednej bramki.

W walce o trzecie miejsce drużyna Celmy-Indukty pokonała piłkarzy z Hutchinsona 2:0.

Puchary dla zwycięzców wręczali członek Prezydium Zarządu Regionu Piotr Gołąb, szef cieszyńskiego oddziału „S” (i równocześnie główny organizator rozgrywek) Michał Marek oraz przewodniczący oddziału skoczowskiego Czesław Chrapek. Gościem specjalnym turnieju był starosta cieszyński Mieczysław Szczurek.

Zwycięska drużyna, reprezentująca „Solidarność” Przedsiębiorstwa Górniczego „Silesia” w Czechowicach-Dziedzicach.

SKONTAKTUJ SIĘ Z NAMI

Osoby zainteresowane przynależnością do związku zawodowego lub mające problemy w swoich zakładach pracy proszone są o kontakt z Zarządem Regionu Podbeskidzie NSZZ „Solidarność” lub terenowymi oddziałami naszego związku.

**ZARZĄD REGIONU PODBESKIDZIE
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”**

43-300 Bielsko-Biała, ul. Adama Asnyka 19

Sekretariat

tel. 33 812-67-90

e-mail: bbial@solidarnosc.org.pl

Dział Rozwoju Związku

tel. 33 812-67-90, 530 760 060

e-mail: drz.bbial@solidarnosc.org.pl

Dział Szkoleń

tel. 33 812-67-52

e-mail: skarb.bbial@solidarnosc.org.pl

Dział Prawny

tel. 33 812-67-53

e-mail: prawnicy.bbial@solidarnosc.org.pl

SIEDZIBY ODDZIAŁÓW

Cieszyn, ul. Głęboka 58

Przewodniczący – **Michał Marek**,
tel. 609 436 566

Oświęcim, ul. Śniadeckiego 21

Przewodniczący – **Janusz Goldynia**,
tel. 33 842-57-67

Skoczów, ul. Bielska 18

Przewodniczący – **Czesław Chrapek**,
tel. 696 600 333

Sucha Beskidzka, ul. Semika 1

Koordinator – **Beata Mażul**,
tel. 668 973 092

Żywiec, Al. Piłsudskiego 56

Przewodniczący – **Andrzej Madyda**,
tel. 603 769 965

„Solidarność Podbeskidzia” nr 6 (449) z 18 czerwca 2019 r. – comiesięczny dodatek związkowy do „Gazety Beskidzkiej”. Redakcja: Zarząd Regionu Podbeskidzie NSZZ „Solidarność”, 43-300 Bielsko-Biała, ul. Adama Asnyka 19, tel. 33 812 67 90, e-mail: bbial@solidarnosc.org.pl, więcej informacji: www.solidarnosc.org.pl/bbial